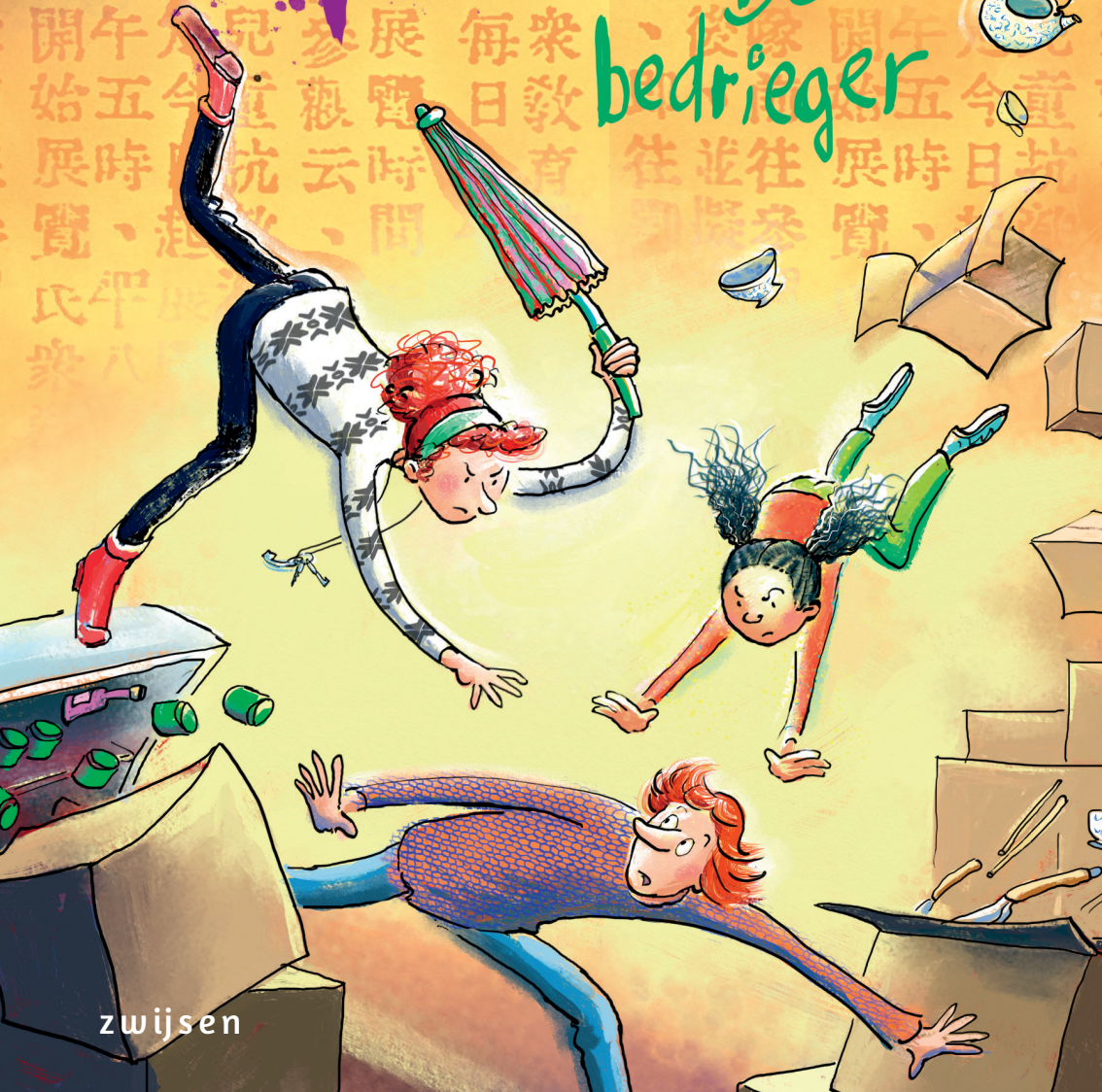

Anneke Scholtens

Frikzien Co

De bedrieger

zwijsen

Anneke
Scholtens

Fritzi en Co

De bedrieger

met tekeningen van Heleen Brulot

zwijsen

Zwijsen, dé leesspecialist sinds 1846. Ruim 80% van de kinderen leert op school lezen met Zwijsen. Lezen is de basis voor leren: van rekenen tot schrijven, van geschiedenis tot aardrijkskunde. Zwijsen, voor een leven lang leesplezier!

1e druk 2020

ISBN 978 90 487 3717 8

NUR 282

Herziene uitgave van *Fritzi en de oplichter*,
verschenen in 2009

© Uitgeverij Zwijsen B.V., Tilburg, 2020

Tekst: Anneke Scholtens

Illustraties: Heleen Brulot

Foto auteur: Renate Reitler

Foto illustrator: Niki Frencken

Voor België:

Uitgeverij Zwijsen.be, Antwerpen

D/2020/1919/001

Behoudens de uitzonderingen in de Auteurswet mag niets uit deze uitgave worden openbaar gemaakt of veelevoudigd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor licenties voor knipselkranten en -diensten of voor het overnemen voor onderwijsdoeleinden kunt u contact opnemen met de Stichting PRO: www.stichting-pro.nl. Voor meer informatie over auteursrecht in het onderwijs gaat u naar www.onderwijsauteursrecht.nl.

Fritzi en Co

Dit is Fritzi.

Ze werkt bij de politie en ze vangt veel boeven.
Het is een raadsel hoe zij dat doet.
Fritzi is namelijk heel erg verstrooid.
Ze droomt vaak weg tijdens het werk.
En het liefst van alles ... doet zij een dutje.
Gewoon midden op de dag.
Zo lekker!
Of ze wordt verliefd op een leuke boef.
Een boef?!
Eh ... ja.
Vooral als ze nog niet snapt dat het een
boef is.

Dit is Frieda.

Zij is de dochter van Fritzi.
Ze is 9 jaar en zit in groep 6.
Frieda let altijd goed op haar moeder.
Als haar moeder wegdroomt ...
Of in slaap valt ...
Of verliefd wordt op een boef ...
Dan moet Frieda haar moeder redden!

Dit is Midas, de oudste zoon van Fritzi.

Hij is 11 jaar en zit in groep 8.

Ook hij helpt zijn moeder vaak.

Dit is Rens.

Hij is de jongste zoon van Fritzi.

Rens is 7 jaar en hij zit in groep 4.

Hij snapt niet altijd wat er gezegd wordt.

Dan plagen Midas en Frieda hem een beetje.

Ze noemen hem suffie.

Daar heeft hij een grote hekel aan.

Maar soms mag hij Frieda helpen.

Zelf tegen rimpels

Soms is het rustig op kantoor Raamgracht.

Zoals vandaag.

Fritzi heeft een kop koffie voor haar neus.

Ze leest de krant op haar laptop.

Als alle boeven nou ook gewoon de krant lezen!

Dan blééf het lekker rustig.

Ze rekt zich eens uit.

Hé, kijk, een stukje over een zangeres.

Donna Draaier heet ze.

Ze heeft nog nooit van haar gehoord.

Fritzi leunt voorover om het goed te kunnen lezen.

Soms springt Donna wild heen en weer.

Vaak smijt ze haar hoed het publiek in.

Maar dan wordt er op de deur geklopt.

Het lijkt meer een bons.

En meteen staat er een vrouw in haar kamer.

'Er is werk te doen!' zegt ze bars.

Achter haar staat Eddie, de portier.

'Sorry, Fritzi, ze liep zomaar door!'

'Pfff,' doet de vrouw.

'Sorry dat ik u stoor bij uw koffie,
maar ik ben bedrogen.'

Eddie trekt gauw de deur dicht.

Fritzi neemt nog een laatste slokje.

Dan pakt ze een vel papier en een pen.
'Vertelt u het maar,' zegt ze.
'Ik wil u vooral iets laten zien,' zegt de vrouw.
Ze stroopt haar mouwen op.
Op haar armen zitten bulten, heel veel bulten.
Ze houdt de kraag van haar bloes open.
Ja, in haar hals zitten ze ook.
Daar zijn ze vurig en rood.
'Muggen?' vraagt Fritzi voorzichtig.
'Ja hoor!' briest de vrouw.
'Ik ben bedrogen door een bende muggen.
Ze wonen bij mij thuis in de lampenkap.
Komt u ze even bekeuren?'
Fritzi krijgt een kleur.
'Nee, eh, maar die bedrieger, wat eh ...?'
De vrouw zet haar handen in haar zij
en kijkt Fritzi aan.
'Zal ik eerst het verhaal vertellen?'
'Graag,' zegt Fritzi met een zucht.

'Drie dagen geleden kwam er een man aan de deur.
Hij was erg aardig en hij verkocht zalf.'
Fritzi schudt haar hoofd, terwijl ze schrijft.
'Wat is er?' vraagt de vrouw.
'Nooit iets aan de deur kopen,' zegt Fritzi.
'Dat loopt altijd uit op pech!'
'U bent wat laat met uw advies,' zegt de vrouw.

'Deze man leek heel erg aardig.
Hij somde op wie die zalf op hun gezicht smeren.
Donna Draaier noemde hij, en Swoelie Swift.
Heel bekende namen, maar u kent ze zeker?'
'Donna Draaier wel,' zegt Fritzi meteen.
'Die springt wild heen en weer als ze zingt.
Die vind ik echt goed!
En zoals ze dan haar hoed het publiek in smijt!
Eén keer had ik hem bijna!'

'Echt?' De vrouw kijkt heel verbaasd.
Dat had ze zeker niet verwacht van een brigadier.
'Was u er ook bij, toen ze met die spuitbus ...'
'Nee, toen niet,' zegt Fritzi gauw.
'Maar vertelt u eens verder over die man.'
'Die man? Welke man?'
'Die man, die aan de deur kwam!'
'O die!' De vrouw knikt.
Haar gezicht staat meteen weer boos.
'Hij zei dat zijn zalf hielp tegen rimpels.'
'Had hij zelf rimpels?' vraagt Fritzi.
'Nee, niet één.
Daarom dacht ik dat het wel goed zat.
Nou kon ik zijn gezicht niet helemaal zien.
Hij had een baard en een zonnebril op zijn neus.'

Fritzi schrijft alles op.
'Heeft u veel betaald voor de zalf?' vraagt ze.
'Tachtig euro,' zegt de vrouw.
'En die wil ik wel terug!
'Dat snap ik,' zegt Fritzi.
Ze kauwt op haar pen.
'En wat gebeurde er met uw rimpels?' vraagt ze.
'Niks!' zegt de vrouw.

'Die zitten er nog!
En het waren er niet eens zoveel.
Nu zit ik met bulten en bobbels.
Ik zie er niet uit!
Ik zal u mijn rug eens laten zien!
De vrouw sjort aan haar bloes.

'Nee, nee, ik geloof het wel,' roept Fritzi.
Maar de vrouw heeft haar bloes al uit.
'Nou, nou,' zegt Fritzi, 'moest de zalf op uw rug?
Daar heeft u toch geen rimpels?'
'Het zou ook tegen wratten helpen, zei die man.
Hij was zó aardig, dat ik hem meteen geloofde.'
Weer wordt er op de deur geklopt.
Eddie steekt zijn hoofd om het hoekje.
Verbaasd kijkt hij naar de blote rug.
'Sorry,' mompelt hij en hij draait zich om.
'Wat is er, Eddie?' roept Fritzi.
'Er is nog een vrouw voor je,' zegt de portier blozend.

Nog meer bulten (en pukkels)

De tweede vrouw heeft een sjaal om haar hoofd.

Hij zit half voor haar gezicht.

Je kunt alleen haar zonnebril zien.

'Ook zelf tegen rimpels zeker?' vraagt Fritzi.

'Wat u zegt,' moppert deze vrouw.

'Tegen rimpels en vóór pukkels!'

'Pukkels?' vraagt de andere vrouw.

'Bulten bedoelt u zeker!'

Wilt u even naar mijn rug kijken?'

'Als u denkt dat dát erg is, zal ik me eens uitkleden,'

roept de vrouw die net binnen is.

Ze trapt haar broek uit.

Op haar benen zitten heel veel rode puntjes.

Fritzi kijkt ernaar.

Dan buigt ze zich weer over haar vel papier.

Bij de een geeft het bulten, bij de ander pukkels,
schrijft ze.

'Kleedt u zich maar weer aan,' zegt ze.

Maar dat zijn de vrouwen nog niet van plan.

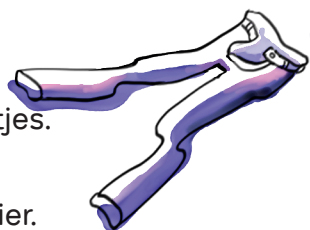
Ze willen elkaar laten zien hóéveel pukkels en hóéveel bulten ze hebben.

Telkens buigen ze zich over elkaars rug of been.

'Die bulten zijn beslist veel erger,' zegt de een.

'U weet niet hoe die pukkels jeuken,' zegt de ander.

'Maar ze zijn véél kleiner!'

'Ja, maar het zijn er véél meer!'

'Nietes!'

'Welles!'

'En nou is het klaar!' roept Fritzi boos.

Ze slaat met haar vuist op tafel.

'Allebei kleren aan, en gauw!'

Oei, zo streng is ze niet vaak,
zelfs niet tegen haar kinderen.

Maar deze twee vrouwen zijn ook wel heel erg!

'Ik wil van ú weten hoe de man eruitzag,' zegt Fritzi.

Met haar pen wijst ze naar de vrouw met de pukkels.

'Hij had een baard en een zonnebril,' zegt deze.

'Aha,' zegt Fritzi, 'het was dus dezelfde man.

Had hij verder nog iets wat opviel?'

'Hij was héél aardig,' zegt de vrouw.

'Ja, héél aardig,' zegt nu ook de ander.

Dat mensen zich zo laten foppen, denkt Fritzi.

Alleen maar omdat iemand héél aardig lijkt!

'Was er verder nog iets?' vraagt ze.

'Een blauwe pet,' zegt de ene vrouw.

'Blauw? Nee, dat ding was groen!' zegt de ander.

'Met zo'n klep aan de voorkant!'

'Blauw!'

'Groen!'

Fritzi zucht.

*De man had een blauw-groene pet op met een klep,
schrijft ze.*

'Nóg iets?' vraagt ze.

Nu zoekt de vrouw met de pukkels in haar tas.

'Ik weet niet of het zin heeft,' begint ze,

'maar ik heb de zalf bij me.'

'Ik ook!' roept de ander.

'Heel goed,' zegt Fritzi.

Ze pakt de potjes aan en leest wat erop staat.

Al uw rimpels verdwijnen als sneeuw voor de zon.

Uw huid wordt weer jong en glad.

Al na drie dagen kunt u het zien!

'Alleen de laatste zin klopt,' zegt de ene vrouw.

'Al na drie dagen zit je onder de pukkels.

En daar heb ik dan honderd euro voor betaald.

Die wil ik wel terug!

'Honderd euro?' herhaalt de vrouw met de bulten.

'Heeft u hónderd euro voor die rommel betaald?

Ha, ha, ha, dat is echt om je dood te lachen.

Voor een potje zalf?

Wie trapt daar nou in?'

'Hoeveel was u dan kwijt?'

Nu krijgt de vrouw met de bulten een kleur.

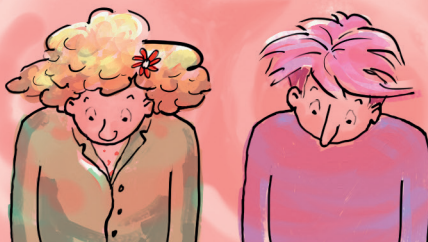
'Tachtig,' zegt ze.

Ze schuifelt met haar voeten.

Dan is het stil.

Beide vrouwen turen naar de grond.

Hè, hè, even rust, denkt Fritzi.

Ze leest nog eens na wat ze op papier heeft staan.
Snel begint ze op de laptop te zoeken.
Ze moet het scherm hebben met alle boeven erop.
Alle boeven die ooit gepakt zijn.
Dan kunnen die twee aanwijzen wie het is.

Even later zitten de vrouwen met een rood hoofd te turen.

'Ja, bedankt,' zegt Fritzi.
Ze sluit het scherm.
De vrouwen kijken haar verbaasd aan.
Ze vonden het zelf zeker heel leuk,
dat plaatjes kijken.
Maar Fritzi heeft er genoeg van.
'U kunt gaan,' zegt ze.
'U hoort nog van mij.'

Dit is **Fritzi**.

Ze werkt bij de politie en vangt veel boeven.

Dit zijn haar kinderen: **Frieda**, **Midas** en **Rens**.

Zij helpen vaak.

En dat is maar goed ook, want Fritzi is erg verstoord.

Ook deze keer, als een man schilderijen komt verkopen.

Fritzi vindt hem zo leuk, ze lijkt wel verliefd!

Ze koopt drie schilderijen voor heel veel geld.

Maar is de man wel te vertrouwen?

Frieda gaat op onderzoek uit.

Een spannend en supergrappig verhaal over Fritzi
en haar kinderen op **AVI E4**.

NUR 282

ISBN 978-90-487-3717-8

9 789048 737178

www.zwijsen.nl